

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU
Trg pobjede 15
35000 SLAVONSKI BROD

Poslovni broj: Pr-47/2023-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu, po sucu ovog suda Jadranki Babić-Milberg, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Gorane Pavković, OIB 43261189383, Franje Maričević 30, Slavonski Brod, zastupana po punomoćniku Krešimiru Bogdan, odvjetniku iz Slavonskog Broda, protiv tuženika Opća bolnica Dr. Josip Benčević Slavonski Brod, OIB 91554844265, Ulica dr. Andrije Štampara 42, Slavonski Brod, zastupana po punomoćniku Draženu Ivančić, odvjetniku iz Slavonskog Broda, radi isplate – radno, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave 1. rujna 2026, u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice Hrvoja Betlach, odvjetnika i za tuženika punomoćnika Dražena Ivančić, odvjetnika, dana 24. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženoj Opća bolnica Dr. Josip Benčević Slavonski Brod, OIB 91554844265, Ulica dr. Andrije Štampara 42, Slavonski Brod isplatiti tužiteljici Gorani Pavković, OIB 43261189383, Franje Maričević 30, Slavonski Brod, iznos od 304,31 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeca pojedinih mjesečnih iznosa do 31. prosinca 2022., po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023., po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, osim na isplatu zakonske zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u navedenim bruto iznosima, na pojedinačne iznose kako slijedi:
na iznos od 173,14 eura od 10.3.2020. pa do dana isplate,

na iznos od 131,17 eura od 11.4.2020. pa do dana isplate, u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužiteljica s dijelom tužbenog zahtjeva koji glasi:

" Nalaže se tuženom OPĆOJ BOLNICI dr JOSIP BENČEVIĆ iz Slav.Broda, A.Štampara br.42. da tužitelju GORANI PAVKOVIĆ iz Slav.Broda isplati 3.195,69 EUR zajedno sa zakonskom kamatom po stopi zatezne kamate određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblja dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena a od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena tekućom za svaki pojedini mjesečni iznos počevši od dana njegovog dospijeca pa do dana isplate koje će tužitelj specificirati nakon vještačenja, i to za vremenski period od rujna 2019.god. do 30.03.2020.god. osim za isplatu zakonske zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u bruto iznosima, sve u roku od petnaest dana od dana donošenja presude".

III. Nalaže se tuženiku isplatiti tužiteljici na ime parničnog troška iznos od 328,13 eura skupa sa zakonskim zateznim kamata od presuđenja do isplate po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužiteljica sa dijelom troškova postupka u iznosu od 284,37 eura, kao neosnovanim.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela tužbu protiv tužene radi isplate razlike plaće na ime dodataka za prekovremeni rad i za vrijeme dežurstva.

2. U tužbi navodi da je kod tuženog zaposlena temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme u periodu od 20. rujna 2011. do danas na radnom mjestu doktora medicine, nadalje da su međusobna prava i obveze regulirana i Aneksom ugovora o radu od 10. srpnja 2015. u kojem je ugovoreno da će tužiteljica obavljati poslove specijaliste iz interne medicine na Odjelu za gastroendokrinologiju, endokrinologiju i dijabetologiju. Radni odnos zasnovan je s jednokratnim punim radnim vremenom, a člankom 3. je ugovoreno da zdravstveni radnik ima pravo na obračun i isplatu plaće prema kriterijima kako je to utvrđeno Zakonom, Kolektivnim ugovorom i općim aktom.

2.1. Ističe da je pred ovim sudom ostvarila pravo za prethodni period od 2016. do 2019. u predmetu Općinskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj Pr-34/2019.

2.2. Navodi da tuženik prilikom obračuna plaće tužiteljici u utuženom periodu nije obračunavao niti isplatio dodatke na plaću sukladno Kolektivnom ugovoru potpisanog 2013. pogrešno primjenjujući odredbe istog, odnosno da tuženi isplaćuje tužiteljici dodatke na plaću tijekom redovnog radnog vremena, dok iste dodatke ne isplaćuje kada liječnik radi prekovremeno i za vrijeme dežurstva. Radi navedenog je nastala razlika između onoga što je na ime dodataka na plaću tužitelj primio i onog što je tužitelj sukladno KU trebao primiti.

2.3. Ističe da dodaci na plaću koji za vrijeme prekovremenog rada nisu obračunati od strane tuženog, pa tako niti isplaćeni tužitelju su dodatak na plaću zbog otežanih uvjeta rada uvećanjem osnovne plaće za 25% primjenom članka 86. ZR/09, odnosno čl. 94. ZR/14, čl. 57. KU/13, dodatak za odgovornost za život i zdravlje pacijenata prema uvećanjem osnovne plaće za 10% primjenom čl. 59 KU/13, dodatak na ime znanstvenog stupnja i dodatak na ime minulog rada a radi pogrešnog obračuna plaće nastala je i razlika u obračunu godišnjeg odmora. Sukladno čl. 54. st. 1. TKU-a, dodaci se međusobno ne isključuju pa dodatak za prekovremeni rad ne isključuje isplatu navedenih dodataka i prekovremenih sati.

2.4. Poziva se na odredbu članka 14. stavak 3. Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima („Narodne novine“ broj 73/17) u svezi sa stavkom 2. istog članka Pravilnika, prema kojoj radnik ima samo pravo uvida u evidenciju o radnom vremenu iz članka 8. Pravilnika pa predmetnu dokumentaciju nije mogao zatražiti od poslodavca, već dokumentaciju treba zatražiti sud za potrebe parničnog postupka.

2.5. Poziva se na odredbu čl. 57 KU/13 a kasnije KU/18 u članku 55., kojima je propisano da radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak za plaću koji za liječnika – specijalistu ginekologije iznosi 25%.

2.6. Nadalje da članak 59. KU/13 jasno uređuje i da zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi doktori medicine i doktori dentalne medicine ostvaruju dodatak na plaću u iznosu od 12% od osnovne plaće (koji je do rujna 2015. iznosio 10%).

2.7. Smatra da tužitelj ima pravo na dodatke na plaću propisane Kolektivnim ugovorima za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, Dodatkom I. i II. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja i Temeljnim kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja za redovni fond sati.

2.8. Navodi da je Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike u namještenike u javnim službama („Narodne novine“ broj 141/12, 128/17 i 47/18- Dopuna – na snazi od 1. prosinca 2017.), u članku 55., a kasnijim TKU (128/17) u čl. 54. određeno pravo na posebne dodatke u skladu s granskim ugovorom.

2.9. Poziva se i na pravno stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske sa osme sjednice Građanskog odjela broj: SU-IV56/19-18 od 9. prosinca 2019.

2.10. Predlaže da se tuženika obaveže na dostavu dokumentacije potrebne za provođenje vještačenja manje isplaćene plaće tužiteljici nakon čega će tužiteljica urediti tužbeni zahtjev u skladu s nalazom, a tužbeni zahtjev postavlja na iznos od 3.500,00 eura.

3. U odgovoru na tužbu tuženik ističe da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu kao neosnovanim u cijelosti, kako u osnovu tako i u visini.

3.1. Tuženik se protivi pravnoj osnovi tužbenog zahtjeva jer je tuženik u cijelosti isplatio tužiteljici plaću, naknade plaće i sve dodatke na plaću odnosno postupio je u cijelosti sukladno odredbama Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja i odredbama Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama, u skladu sa odredbama Zakona o radu.

3.2. Tuženi navodi da je isplate plaće obavezan izvršiti isključivo putem centralnog obračuna plaće ("COP"), a koji COP je izrađen od strane i u nadležnosti je Republike Hrvatske.

3.3. Ističe i prigovor nedostatka pasivne legitimacije.

3.4. Tuženik smatra da su navodi tužitelja iz tužbe i tužbenog zahtjeva neosnovani i paušalni u cijelosti jer pogrešno tumači odredbe KU i TKU i ne razlikuje pojam osnovna plaća i plaća zbog čega pogrešno vrši obračun uslijed čega su tužba i tužbeni zahtjev neosnovani u cijelosti.

3.5. Poziva se na zaključke Zajedničkog povjerenstva za tumačenje Kolektivnog ugovora kao i pravno tumačenje prof. dr. sc. Viktora Gotovca.

3.6. Zaključno, tuženik predlaže sudu da tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice odbije u cijelosti kao neosnovanu.

4. U nastavku postupka stranke su u bitnom ostale kod svojih prvotnih navoda.

5. U postupku nije bilo sporno da je tužiteljica temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme zaposlena kod tuženika na poslovima u periodu od 20. rujna 2011. na poslovima doktora medicine a naknadno temeljem Ugovora o radu od 10. srpnja 2015 na poslovima specijalist interne medicine na Odjelu za gastroendokrinologiju, endokrinologiju i dijabetologiju Opće bolnice Dr. Josip Benčević.

6. Sporno je da li joj je u periodu od 1. rujna 2019. do 1. travnja 2020. pravilno obračunata plaća. Sporno je da li je tužena pasivno legitimirana u ovom postupku. Sporan je osnov i visina postavljenog tužbenog zahtjeva.

7. U provedenom dokaznom postupku sud je proveo dokaz uvidom u materijalnu dokumentaciju u spisu, i to u Ugovor o radu od 20. rujna 2011. (str. 8 spisa), u Ugovor o radu od 10. srpnja 2015. (str. 6-7 spisa), u Odluke o plaći (str. 9-11 spisa), u obračunske isprave za isplatu plaće – naknade (str. 47-56 spisa), u evidencije o radnom vremenu (str. 57-63 spisa), u nalaz i mišljenje vještaka Mirne Tot Nužda od 15. svibnja 2026. (str. 36-46 spisa).

8. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a primjenom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP) sud je ocijenio da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev podneskom od 9. lipnja 2026. u cijelosti osnovan.

9. Odluku o glavnoj stvari sud je donio u skladu sa Zakon o radu (Narodne novine 93/14, 127/17), Temelnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne novine 141/12), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 143/13, 29/18) i Temelnim

kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne novine 141/12, 128/17, 47/18).

10. Tužiteljica potražuje isplatu razlike plaće za razdoblje u periodu od 1. rujna 2019. do 1. travnja 2020. u kojem je bila u radnom odnosu kod tuženika. Tuženik je stoga kao poslodavac tužiteljice bio u obvezi tužiteljici isplatiti plaću u skladu sa sklopljenim ugovorima i donesenim pravnim aktima za utuženo razdoblje.

11. Na temelju odredbe čl. 7. st. 1. Zakona o radu, poslodavac je obvezan radniku u radnom odnosu dati posao, te mu za obavljeni rad isplatiti plaću, pa obzirom da je tužiteljica u utuženom razdoblju bila u radnom odnosu kod tuženika, tuženik je pasivno legitimiran u ovome sporu.

12. Prema odredbi čl. 90. st. 1. Zakona o radu, poslodavac je dužan radniku obračunati i isplatiti plaću u iznosu utvrđenom propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu, odnosno ugovorom o radu.

13. Prema odredbi čl. 94. Zakona o radu, za otežane uvjete rada, prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi, radnik ima pravo na povećanu plaću.

14. Pri tome valja napomenuti da su sukladno odredbi čl. 9. st. 1. Zakona o radu, poslodavac, radnik i radničko vijeće te sindikati i udruge poslodavaca, ovlašteni ugovoriti uvjete rada koji su za radnika povoljniji od uvjeta određenih Zakonom o radu ili drugim zakonom.

15. Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 143/13) u čl. 47., te kasnije važeći Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 29/18), u čl. 45., propisuju strukturu plaće, odnosno propisuju da plaću radnika čini osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću, da osnovnu plaću radnika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža, te da su dodaci na osnovnu plaću: stimulacija, dodaci za posebne uvjete rada, dodaci i uvećanja plaća.

16. Isto je propisano i odredbom čl. 51. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne novine 141/12), koji je na snazi od 1. siječnja 2013., te odredbom čl. 50. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne novine 128/17, 47/18), koji je na snazi od 1. prosinca 2017. godine.

17. Uvećanje plaće po osnovi prekovremenog rada samo je jedan od dodataka propisanih navedenim Kolektivnim ugovorima za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, te Temeljnim kolektivnim ugovorima za službenike i namještenike u javnim službama, a dodaci na plaću prema odredbama tih ugovora, međusobno se ne isključuju.

18. Prema odredbi čl. 57. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 143/13), te prema odredbi čl. 55. kasnije važećeg Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 29/18), radnicima u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak na plaću, odnosno osnovna plaća im se uvećava.

19. Vezano za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi, Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 29/18) u čl. 58., propisano je da iznimno od čl. 57. toga Ugovora, zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi, i ostali zdravstveni nezdravstveni radnici koji sudjeluju u postupku dijagnostike i liječenja ostvaruju dodatak na plaću u iznosu od 4% od osnovne plaće.

20. Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne novine 141/12), u čl. 59., te Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne novine 128/17, 47/18), u čl. 58., propisuju da ako je zaposlenik odsutan s rada zbog bolovanja do 42 dana, da istome pripada naknada plaće u visini 85% od njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje.

21. Na temelju odredbe čl. 81. Zakona o radu, za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad).

22. Prema odredbi čl. 36. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 143/13), te prema odredbi čl. 34. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 29/18), za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu. Radniku čija je narav posla takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom, odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, koji dežura ili je pripravan, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini njegove prosječne mjesečne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca, ako je to za njega povoljnije.

23. To pravo radnika proizlazi i iz odredbe čl. 38. st. 3. i 4. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne novine 141/12), te odredbe čl. 37. st. 5. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne novine 128/17, 47/18).

24. Navedene odredbe su jasne i nedvosmislene, te sukladno istima tužiteljica za vrijeme korištenja godišnjeg odmora ima pravo na naknadu plaće u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene joj u prethodna tri mjeseca, a za vrijeme bolovanja ima pravo na naknadu plaće u visini prosječne plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje, umanjene za 15% (85% priznate u odnosu da je izvršen redovni rad).

25. Naime, Kolektivni ugovori za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ne isključuju mogućnost kumuliranja uvećanja plaće za prekovremeni rad s dodatkom odnosno uvećanjem plaće s osnova posebnih uvjeta rada i dodatkom odnosno uvećanjem plaće s osnova iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi, pa je očito zajednička namjera ugovornih stranaka bila da se navedena uvećanja plaće mogu kumulirati, jer bi u protivnome stranke izrijekom ugovorile nemogućnost takve kumulacije.

26. Ukoliko radnik u redovnom radnom vremenu radi u posebnim uvjetima rada i s iznimnom odgovornošću za život i zdravlje ljudi, u potpuno istim okolnostima obavlja i prekovremeni rad, pa onda uz pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad, ima pravo i na ugovorene dodatke, odnosno uvećanje plaće za posebne uvjete rada i uvećanje plaće za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi i za vrijeme prekovremenog rada.

27. Napose, ističe se da je Vrhovni sud Republike Hrvatske na osmoj sjednici Građanskog odjela br. Su-IV-56/19-18 koja je održana 9. prosinca 2019., zbog različite sudske prakse glede prava na uvećanje plaće za sate ostvarene u prekovremenom radu, zauzeo slijedeće pravno shvaćanje (obrazloženo i navedeno i u presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev 2864/2018-2 od 17. prosinca 2019., kao i rješenju broj Revr 841/2017-2 od 10. ožujka 2020.): "Zdravstveni radnici za vrijeme važenja Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" broj 143/13 i 96/15, dalje: KU) koji u redovnom radu imaju pravo na uvećanje plaće za posebne uvjete rada iz čl. 57. KU i pravo na uvećanje plaće za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi iz čl. 59. KU, imaju pravo na te dodatke (kumulativno) i za sate ostvarene u prekovremenom radu."

28. Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 29/18) i Dodatak II/19, koji se primjenjuju na dio tužbenog zahtjeva tužitelja, na isti način reguliraju dodatke na plaću kao i KU/13 i Dodatak I/15, a namjeru ugovornih stranaka da se dodaci isplaćuju i na fond sati preko redovnog radnog vremena potvrđuje i Dodatak III. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 66/20), u primjeni od 1. travnja 2020., koji je u članku 2., jasno odredio da se dodaci na plaću isplaćuju i na dio plaće ostvaren na temelju prekovremenog rada.

29. Uzimajući u obzir naprijed navedeno, a posebno citirano pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, neosnovano se tuženik u odgovoru na tužbu poziva na Zaključke Zajedničkog povjerenstva za tumačenje Kolektivnog ugovora, jer je očito da je zajednička namjera ugovornih strana bila da se navedena uvećanja plaća mogu kumulirati, jer bi u protivnome stranke Kolektivnog ugovora, izrijekom odredile nemogućnost takve kumulacije.

30. Slijedom navedenog, u ovom postupku je dokazano da tužiteljica ima pravo na razlike plaća za dodatke na plaću za prekovremeni rad u periodu od 1. rujna 2019. do 1. travnja 2020.

31. Na osporenu visinu tužbenog zahtjeva proveden je dokaz financijskim vještačenjem po vještaku Mirni Tot Nužda.

32. Temeljem materijalne dokumentacije, obračunskih isprava za isplatu plaća tužitelja i evidencija o radnom vremenu, vještak je izračunao da je tužiteljici manje isplaćena razlika bruto plaće na prekovremeni rad za dodatke na plaću za posebne uvjete rada ukupno po svim osnovama iznos od 304,31 eura.

33. Tužiteljica je prihvatila nalaz i mišljenje vještaka i u skladu sa istim podneskom od 9. lipnja 2026. postavila uređen i specificirani tužbeni zahtjev potražujući mjesečne anuitete skupa sa zakonskim zateznim kamatama počev od dospijeća svakog anuiteta do isplate, ukupno u iznosu od 304,31 eura.

34. Tuženik je prigovorio nalazu vještaka smatrajući da nije razvidno temeljem kojih propisa je izračun sačinjen. Na raspravi održanoj 1. rujna 2026. protivio se i djelomičnom povlačenju tužbenog zahtjeva.

35. Sud je ocijenio prigovor tuženika neosnovanim iz razloga što je vještak na str. 2. nalaza i mišljenja pod I. Pravni okvir za obračun plaće, taksativno nabrojala koje sve propise je uvažila prilikom izrade nalaza. Jasno je navedeno da je to Zakon o radu (Narodne Novine 93/2014. do 127/2017), Zakon o plaćama u javnim službama (Narodne novine broj 27/2001), Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 88/2013.), Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 143/2013), Dodatak I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 96/2015), Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 29/2018), Dodatak I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 35/2019.), Izmjena Dodatak I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 78/2019), Dodatak II. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 92/2019.), Dodatak III. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 56/2020.), Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne Novine 141/2012.), Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne Novine 24/2017 do 47/2018.), Uredba o nazivima radnim mjestima i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama (Narodne Novine od 25/2013 do 57/2018), Izvod iz zapisnika s osme sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (8/19) održane 09. prosinca 2019. i Obvezujući zaključci Zajedničkog povjerenstva za tumačenje spornih odredbi Kolektivnog ugovora.

36. Slijedom navedenog, kako je sud prethodno naveo zbog čega sve navedeno predstavlja pravni okvir za utvrđenje osnovanosti tužbe i tužbenog zahtjeva, prigovor tuženika je ocijenjen kao neosnovan.

37. Nalaz vještaka u cijelosti je prihvaćen kao stručan i objektivan, sačinjen u skladu s pravilima struke i zadatkom vještaka.

38. Uvažavajući da je u postupku dokazano, prema stavu ovoga suda, da tužiteljici pripada pravo na uvećanje plaće za dodatke na plaću za prekovremeni rad koji su predmet ovog spora kao i da joj tužena nije ispravno obračunavala pripadajuće dodatke, koji dodatci su u visini izračunati nalazom vještaka, sud je prihvatio konačno postavljeni tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti.

39. Odredbom čl. 433.a st. 1. ZPP-a, propisano je da kada se utužuju novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koje se utvrđuju u bruto iznosu, radnik ih je dužan utužiti u tom iznosu. Ako utužuje novčane tražbine po osnovi radnog odnosa, ne navodeći da zahtijeva bruto iznos, smatra se da je utužio bruto-iznos.

40. Odredbom čl. 92. st. 4. ZOR, propisano je da su plaća i naknada plaće, u smislu toga Zakona, plaća i naknada plaće u bruto iznosu, slijedom čega je tužiteljici razlika neisplaćene plaće i naknade plaće, dosuđena u bruto iznosu.

41. Dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze, duguje pored glavnice i zatezne kamate. Dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispuni obvezu u roku određenom za ispunjenje. Na temelju odredbe čl. 92. st. 3. ZOR, plaća i naknada plaće za prethodni mjesec isplaćuju se najkasnije do petnaestog dana u idućem mjesecu. Stoga su tužiteljici kao osnovane na svaki pojedini utuženi mjesečni iznos, zakonske zatezne kamate dosuđene kako tužbom potražuje i kako je pobliže navedeno u izreci ove presude.

42. Visina stope zakonske zatezne kamate određena je na temelju odredbe čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima. (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 - dalje ZOO).

43. Plaća koju poslodavac isplaćuje radniku obuhvaća osim neto plaće koja se isplaćuje neposredno radniku i sva dodatna davanja na nju, a u to spadaju i porez i prirez na dohodak koji uz ostalo čine bruto plaću radnika, koji se obračunavaju, obustavljaju i uplaćuju prilikom svake isplate. Uvažavajući odredbe Zakona o porezu na dohodak (Narodne novine 115/16, 106/18, 121/19, 32/20), te odredbe Pravilnika o porezu na dohodak (Narodne novine 10/17), porez na dohodak i prirez porezu na dohodak koji čine sastavne dijelove bruto dodatka (uz neto plaću i doprinose) dospijevaju tek s isplatom, što znači da do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu iznosi poreza na dohodak i prireza na dohodak, pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju. (presuda VSRH broj Revr 578/13-2 od 11. svibnja 2016., Revr 1526/16 od 3. rujna 2017., Revr 717/16-2 od 6. rujna 2017., Revr 206/16 od 19. rujna 2017.) Dakle, kako obveza uplate poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, dospijeva tek prilikom isplate pojedinog mjesečnog iznosa plaće radniku, te kako prije isplate takva obveza tuženika nije dospjela, tužiteljici nisu dosuđene zakonske zatezne kamate na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenim bruto iznosima, kako je to ispravno u konačno postavljenom tužbenom zahtjevu označio.

44. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod I. izreke presude.

45. Kako se tuženik protivio djelomičnom povlačenju tužbe, odlučeno je kao pod II. izreke presude kojim je tužiteljica odbijena za iznos od 3.195,69 eura (3.500,00 eura / 304,31 eura).

46. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. i čl. 155. ZPP-a. Tužiteljica je u cijelosti uspjela s osnovom postavljenog tužbenog zahtjeva a sa visinom 9% ili ukupno 54,5% ($100+9=109\%/2$). Uspjeh tuženika je 45,5% ($0\%+91\%/2$). Kada se od uspjeha tužiteljice odbije postotak uspjeha tuženika (54,5%-45,5%), tužiteljici je osnovano dosuditi troškove u visini od 9%.

47. Tužiteljici je priznato pravo na nužne i potrebne troškove prouzročene vođenjem predmetnog postupka i to trošak zastupanja po punomoćniku, odvjetniku u skladu s vrijednosti predmeta spora (304,31 eura), priloženom troškovniku i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 69/93, 11/96, 91/04, 37/05, 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23, dalje: Tarifa) i to trošak sastava tužbe u iznosu od 50,00 eura (Tbr. 7/1 Tarife), sastava podneska od 25.4.1.2023. kao očitovanje na navode odgovora na tužbu i podneska od 9.6.2026. kao očitovanje na nalaz vještaka za svaki iznos od 50,00 eura ili ukupno 100,00 eura (Tbr. 8/1), trošak pristupa ročištima 5.9.2024. i 1.9.2026. za svako u iznosu od 50,00 eura ili ukupno 100,00 eura (Tbr. 9/1) ili ukupno 250,00 eura skupa s pridodanim PDV-om, ukupno troškovi zastupanja po punomoćniku u iznosu od 312,50 eura.

47.1. Uvažavajući uspjeh tužiteljice u postupku od 9%, po osnovu zastupanja po punomoćniku, dodjeljuje joj se pravo na iznos troškova od 28,13 eura.

47.2. Navedenom trošku u cijelosti se pridodaje trošak za provedeni dokaz vještačenja u iznosu od 300,00 eura jer je isti bio potreban za donošenje odluke o glavnoj stvari.

48. Ukupni priznati troškovi tužiteljice iznose 328,13 eura kako je to i navedeno pod III. izreke presude.

49. Na priznati trošak tužiteljici su priznate i kamate od dana donošenja presude u skladu sa zatraženim u skladu sa zatraženim te primjenom čl. 151. st.3. ZPP-a i čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj: 112/2012., 25/2013., 93/2014., 55/2016., 73/2017., 131/2020., 114/2022, 6/2024).

50. U preostalom dijelu zatraženog troška u iznosu od 284,37 eura, zahtjev tužiteljice je odbijen kao neosnovan kako je to i navedeno pod IV. izreke presude, sve na ime razmjernog dijela troškova zastupanja po odvjetniku i uspjehu u postupku.

U Slavonskom Brodu, 24. rujna 2026.

Sudac

Jadranka Babić-Milberg

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe. Žalba se podnosi u tri istovjetna primjerka putem ovog suda nadležnom županijskom sudu. Rok za žalbu je 15 (petnaest) dana. Za stranku koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana objave presude, za stranku koja nije uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana primitka pisanog otpravka presude.

Dna:

1. Odvj. Krešimir Bogdan, Slavonski Brod,
2. Odvj. Dražen Ivančić, Slavonski Brod,
3. Porezna uprava, nakon pravomoćnosti.

Broj zapisa: **9-3088d-9e3df**

Kontrolni broj: **01f43-322ec-0a216**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.